

До Ески Намазгяхъ Джамиси е имало друга, нарѣчена Ямалж-оглу Джамиси, и мечетъ въ самия молитвено домъ, който билъ заграденъ съ низки стѣни, основитѣ на които и до днесъ личатъ.

Новоселската джамия е била позната само съ името Енидже-Къой Джамиси.

Друга подъ редъ стара джамия е била Х. Али Джамиси или Хаджиларъ Джамиси, на изтокъ отъ старата болница, срѣщу дома на Славъ Ичеренски, около построената наскоро тамъ чешмя. Слѣдъ това иде Къзъ-Джамиси (моминската джамия), по прѣдание строена отъ богатата Айше Хатунъ, която дала името си и на турската тамъ махала¹⁾.

Джамията надъ Аба-Пазаръ, до „Циганската баня“, се нарича Нурулъ Кудюсъ Джамиси, въ честь на „свѣтлая свѣтихъ“ (Нүрулъ Кудюсъ).

На западъ отъ „Шадрфана“, на праздното днесъ тамъ мѣсто около Конортиевитѣ болти, се намирала Тахталж Джамиси, нарѣчена тъй поради туй, че викалото ѝ било отъ дървенъ материялъ.

На изтокъ до градския съвѣтъ е била Чорбаджиларъ Джамиси, правена на разноски на сливенскитѣ първенци за наказание, че сж участвували въ революционното тукъ движение прѣзъ 1821 г. (завѣрата).

Джамията подъ бившия затворъ, на сѣверъ отъ „Срѣдняята баня“ и срѣщу Антиковата часовникарница, се наричала Джинъ-Ибишъ Джами, а споредъ други, вѣроятно по съзвучие — Джинивисъ Джами. (Думата джинивисъ у турцитѣ значи: много старо, прѣдисторическо, а не — Генуезко, нѣщо останало отъ генуезцитѣ, както погрѣшно мислѣше Иречекъ²⁾). Терминътъ джинъ, туренъ прѣдъ собствени имена, значи човѣкъ самѣтникъ, който се сношава съ духоветѣ, отъ тукъ и джинджия — човѣкъ магйосникъ. Сливенското село Джиново носи сжщия коренъ джинъ и

¹⁾ Споредъ твърдението на стария мюфтия Хюсеинъ Ефенди, джамията до новото турско училище сжщо се наричала Ески-Джами и била построена около прѣди 300 години.

²⁾ За старини отъ незапомнени врѣмена турцитѣ казватъ „джинивизъ вакънданъ калма“ (нѣщо останало отъ най-старо врѣме).